

מעשה נורא מהרב הצדיק מוהר"ר [מורנו ורבנו הרב ר'] מאיר מפרימישלאן זצ"ל [זכר צדיק לברכה]:

איש אחד הי' בעיר סיטשאוו ושמו הי' נתן שמעון, והאיש הנ"ל הי' חולה מאוד על החולאת הנקראת חולי נופל [מחלת הנפילה] ר"ל [רחמנא ליצלן]. ונסע האיש להרב

מעשה נורא מהרב הצדיק מוהר"ר מאיר מפרימישלאן זצ"ל: איש אחד הי' בעיר סיטשאוו ושמו הי' נתן שמעון והאיש הנ"ל הי' חולה מאוד על החולאת הנקראת חולי נופל ר"ל ונסע האיש להרב הצדיק מוהר"ר מאיר זצ"ל על יום הקדוש. והאיש הנ"ל הי' כל כך חלש אשר הרופאים הזהירו אותו לבל יתענה שום תענית. ובכל יום ויום מוכרח הי' האיש הנ"ל לטעום בבוקר או טעהע או קאווע למען לא יחלש לבו. ויהי בערב יוה"כ קרא הרב להאיש הנ"ל ויאמר אליו הידעת כי ביום הקדוש הלזה נצטוונו מחו"ק לענות נפשו בחמשה עניים. ויאמר האיש ידעתי. ע"כ שמע בקולי אמר הרב אליו. הגם ידעתי פי איש חלש אתה והרופאים נזו אלך בל תענה את נפשך. אך שמע בקולי אשר אומר אליך אשר לא תאכל ביום לום הקדוש הזה עד אשר אומר אליך. ויאמר האיש כן אעשה. הגם האיש הנ"ל ר"ל

הצדיק מוהר"ר [מורנו ורבנו הרב ר'] מאיר זצ"ל [זכר צדיק לברכה] על יום הקדוש. והאיש הנ"ל הי' כל כך חלש אשר הרופאים הזהירו אותו לבל יתענה שום תענית. ובכל יום ויום מוכרח הי' האיש הנ"ל לטעום בבוקר או טעהע [תה] או קאווע [קפה] למען לא יחלש לבו. ויהי בערב יוה"כ [יום הכיפורים] קרא הרב להאיש הנ"ל ויאמר אליו: "הידעת כי ביום הקדוש הלזה נצטוונו מתוה"ק [מתורתנו הקדושה] לענות נפשו בחמשה עניים." ויאמר האיש: "ידעתי." "ע"כ [על כן] שמע בקולי." אמר הרב אליו, "הנה ידעתי כי איש חלש אתה והרופאים צוו אליך בל תענה את נפשך. אך שמע בקולי אשר אומר אליך, אשר לא תאכל ביום צום הקדוש הזה עד אשר אומר אליך." ויאמר האיש: "כן אעשה." הנה האיש הנ"ל ר"ל [רחמנא ליצלן]

בכל יום ויום לא פסק החולאת ממנו ולא יכול לענות את נפשו אפילו שעה אחת ביום. ויהי בלילה אחר 'כל נדרי' אמר הרב אליו: "הנה בלילה לא תאכל מאומה, ובבוקר אנכי יאמר לך העת מתי תאכל." אחר 'כל נדרי' הלך האיש להאכסניא ולא אכל מאומה. ויהי הבוקר תפילת שחרית. והמתין האיש עד אחר 'ברכו', ויחלש לבו למאוד. אחר 'ברכו' ויבא האיש לשאול להרב. ויאמר הרב: "אחר 'קדושה' [לאחר תפילת עמידה]." ולא אאריך עוד, עד שהרב אמר לו אחר 'מוסף' [תפילה לאחר שחרית] יאכל, ואח"כ אחר 'נעילה' [תפילה בסיום יום הכיפורים], עד שצם האיש את כל היום כולו. ויהי בלילה ויבא האיש להרב, ויתן לו י"ש [יין שרף] ולעקיד [סוג של עוגה] ושתה לחיים. ויאמר לו הרב: "הרפואה הלזו וואס מאיר האט דיר גגעבן וועט דיר מעהר העלפין וויא אללע דאקטורים [הרפואה שנתן מאיר עוזרת יותר מכל הרופאים]." וכן הי' כי האיש נתרפא מחליו והיה בריא עד יום מותו. והאיש הנ"ל נסע כמה פעמים להרב ז"ל זכות הצדיק הרב מוהר"ר [מורנו ורבנו הרב ר'] מאיר יגן עלינו אמן: